

nem Fondsdirektionen og de lokale Sygekasseadministrationer, men at Udgifterne dertil afholdes med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Forsørgelseskommunen. Der vil altsaa, hvis dette Ændringsforslag ophøjes til Lovbestemmelse, være at optage fornyet Overvejelse over, hvorledes en Invalid skal hjælpes efter det fyldte 62de Aar.

Endelig vil jeg gerne nævne de to Ændringsforslag, som staar i Forbindelse med Sygekasselovforslaget, nemlig Ændringsforslagene Nr. 10 til § 15 og Nr. 20 om en ny § 30. Ændringsforslaget under Nr. 10 gaar ud paa, at sidste Stykke af § 15 udgaar. I sidste Stykke af § 15 i Invalideforsikringslovsforslaget bestemmes det, at Sygekassemedlemmer, hvem der er tillagt Invalidrente, kan under Sygdom ikke oppebære Pengehjælp fra Sygekassen. Man har indenfor Udvalget været af den Anskuelse, som ogsaa har faaet den højtærede Indenrigsministers Tilslutning, at da en Invalid meget vel kan tænkes, naar han i øvrigt er rask, at kunne bidrage til sit Underhold derved, at han har nogen Arbejdsfortjeneste, vil i Sygdomstilfælde store Vanskeligheder kunne opstaa for en saadan Person, som muligvis ogsaa har Familie at forsørge, og man har derfor ment det ønskeligt, at han dog ikke helt udelukkes fra at oppebære Pengehjælp i Henhold til den Sygekasseforsikring, som han maatte have tegnet og betalt Præmie for. Derfor har man stillet Ændringsforslaget under Nr. 8 til Sygekasselovforslagets § 10, gaaende ud paa, at „de Medlemmer, hvem der i Henhold til Invalideforsikringsloven er tillagt Invalidrente, kan der dog ikke ydes Pengehjælp med et Beløb af over 1 Kr. daglig og ikke udover et Tidsrum af 13 Uger i Løbet af 12 paa hinanden følgende Maaneder“, idet man har anset det for nødvendigt ved en Bestemmelse af den Karakter, jeg her har nævnt, at sikre sig mod Misbrug af en Regel, som tilsikrede Invaliderne en hel eller delvis Pengehjælp i Henhold til deres Sygekasseforsikring til Trods for, at de nød Invalidrente.

Ved Ændringsforslag Nr. 20 foreslaar man indført i Invalideforsikringslovsforslaget en ny § 30. Dette hænger sammen med Ønsker, som er fremsatte fra visse Tjenestemænd, gaaende ud paa, at Sygekasser, som sorterer under Statsbanerne — der er

Tale om 2 —, men som ikke er underkastede Sygekasseinspektoratets Tilsyn, skulde for deres Medlemmer have Ret til at indtræde i Invalideforsikringen. Jeg skal med Hensyn til de herom fremsatte Ønsker henvises til Bilag 2 til Betænkningen over Invalideforsikringsloven. Udvalget har imidlertid ikke ment paa Grundlag af den Viden, man havde om Adgangsvilkaarene for disse Sygekasser og deres hele Organisationsforhold, at kunne give Tilslutning til, at en saadan Begunstigelse knyttedes til Medlemsretten i de nævnte Sygekasser. Paa den anden Side har man fundet det meget ønskeligt paa bedst mulig Maade at bidrage til, at Kredse af ubemidlede Medlemmer indenfor disse Sygekasser snarest kan delagtiggøres i det Gode, som en Invalideforsikring utvivlsomt ogsaa for de paagældende Personer vil være. Derfor foreslaar man, at indtil de 2 Sygekasser indenfor Statsbaneadministrationen, som her er Tale om, „opfylder Betingelserne for at opnaa offentlig Anerkendelse i Henhold til Sygekasseloven, bemyndiges Indenrigsministeren til at fastsætte Regler vedrørende nærværende Lovs Anvendelse paa nævnte Sygekasser. I Reglerne vil det være at bestemmes, at de paagældende Kasser skal undergives Sygekasseinspektørens Tilsyn“. Dette sidste har man tilføjet, fordi man mener det fornødent, at alle Sygekasser, hvis Medlemmer opnaar den Ret, som Invalidelovforslaget giver dem til i Invaliditetstilfælde at faa Understøttelse, ogsaa skal være det samme Statseftersyn undergivne.

Jeg tror, at jeg hermed har gennemgaaet det væsentligste i de stillede Ændringsforslag. Jeg føler mig overbevist om, at hvis disse Ændringsforslag maatte finde Tilslutning i det høje Ting og blive vedtaget, vilde derigennem være givet et godt Bidrag til Lovens praktiske Anvendelighed og til samtlige interesseredes Ligestilling overfor den Lovgivning, som der her foreligger Forslag om. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale samtlige af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Steincke: Efter den udførlige og instruktive Gennemgang af Ændringsforslagene, som den ærede Ordfører nu er blevet